

N:o 278.

Af Herr P. Nilsson från Malmöhus län: Om skjutsskyldighetens omreglering samt tillskott för detta ändamål, om så erfordras, från statskassan.

En af de viktigaste frågorna, som står på dagordningen och icke kan falla förr, än den erhåller en rättvis lösning, det är gästgifveri-, håll- och reservskjuts samt postskjutsen, dess lyftning från jorden och ordnandet på ett mera tidsenligt sätt. Några vidlyftiga motiver begagnar jag här icke utan hänvisar till Bihaget till Riks-Ständens protokoll, fjerde samlingen, andra afdelningen, Stats- och Ekonomi-Utskottets Utlåtande N:o 8 vid 1859—1860 årens riksdag. Nämnda Utskott tillstyrker, att gästgifveri-, håll- och reservskjuts samt postskjutsen skiljas från jordbruket och öfvertagas af Staten. Och tillika föreslår samma Utskott, att Rikets Ständer ville lemna till Kongl. Maj:ts disposition en summa af 600,000 Riksdaler till skjutsväsendets ordnande. Under diskussion inom de olika Riks-Ständerna erkändes väl grundsatsen, att skjutsen borde lyftas från jordbruket, men i vissa Ständer utalades fruktan för att det skulle blifva för mycket betungande för Statsverket. I följd deraf föll denna viktiga fråga vid nämnda riksdag. Vid 1862—1863 års riksdag hade dåvarande Stats- och Ekonomi-Utskottet i sitt Betänktänkande N:o 21 ett lika Utlåtande som föregående riksdag, hvilket äfven rönt samma öde. Under de sednare riksdagarna har skjutsväsendets ordnande varit föremål för behandling, utan att vinna någon tillfredsställande lösning. Jag vill nu derföre upptaga frågan till ny behandling, ehuruval i något förändrad form, och dermed föreslå att Riksdagen för sin del ville besluta:

att gästgifveri-, håll- och reservskjuts samt postskjutsen skiljas från jordbruket;

att öfverlemna till landstingen att länsvis ordna skjutsväsendet genom entreprenad;

att landstinget oger sjelf bestämma, hvar skjutsom byte skall vara så väl i stad som på landet utmed de allmänna vägarne, med fästadt afseende på hvar entreprenör kan erhållas för billigaste pris, så vida skjutshållen derigenom icke för mycket förlängas;

att skjutslogan bestämmes till ett maximum af 1 R:dr 50 öre för hästen per mil, såväl i stad som på landet. Skulle mot förmodan vid något skjutsombyte icke entreprenörer kunna erhållas att skjutsa för ofvannämnda lega utan fordra en viss rund summa årligen, så skall nämnda tillökning bestridas till hälften af landstingskassan och till hälften af stadskassan;

att Riksdagen ställer till Kongl. Maj:ts disposition för det afsedda ändamålet 100,000 R:dr.

Om remiss till Stats-Utskottet anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1869.

Per Nilsson i Espö.

N:o 279.

Af Herr P. Nilsson från Malmöhus län: Om öfverlemnande till Kongl. mynt- och medalj-kabinettet af åtskilliga i Riksbanken befintliga mynt och medaljer m. m.

Den största sparsamhet bör iakttagas har blifvit ett ordspråk, som ljuder väl i hela Svea land, och förtjenar att iakttagas såväl af Representationen som af den enskilde, både i smått och stort, att icke några öfverflödiga utgifter komma i fråga eller kapitalvärden ligga ofruktbara. Riksbanken eger ett mynt- och medalj-kabinett, hvars metallvärde vid 1844 års slut uppgick till 14,559 R:dr 18 sk. 3 rst. Banko, och den som hade tillsynen öfver mynt-kabinettet hade ett årligt arvode af 200 Riksdaler Banko. Vid 1844—1845 årens riksdag beslutades enligt Banko-reglementets 225 §, att mynt- och medalj-kabinettet skulle föras inom linien såsom en Bankens tillgång. Nämnda mynt- och medalj-kabinett ökades genom årliga inköp till 1853—1854 årens riksdag, då Rikets Ständer beslutade, att mynt och medaljer för ett värde af 4,646 R:dr 32 sk. Banko skulle öfverlemnas till Kongl. myntkabinettet; derigenom minskades metallvärdet till 11,999 R:dr 12 sk. Banko,